

Slovenske narodne pesmi s Koroškega, nabral in čveteroglasno postavil za moški zbor Oskar Dev. Založil L. Schwentner. V Ljubljani, 1912. 80. 38 str. Cena 2 K.

Zbirk slovenskih narodnih pesmi imamo že precej, a tako zanimive, kakor je ta, zlepa nisem imel v roki. To je skoro popolnoma nov svet. Nisem poznal doslej koroških narodnih pesmi, torej ne morem raziskovati, ali je melodiški in ritmiški zapis pravilen. Dasi nekoliko nerad, vendar verjamem g. Devu. Pričakujem pa, da se o tem izrazi v „Novih akordih“ kritično kak dober poznavalec koroških narodnih pesmi. Zlasti ritmi nekaterih pesmi so skoro neverjetni, gotovo pa zelo zanimivi. Številka 3: petčetrtsinsko petje tenorov na pedalnem tonu tonike in kvinte v basih! In to je petje za — ples! Sicer je to le uvod, a velezanimiv. Ritmične zmesi, kot $\frac{3}{4}$ in $\frac{3}{8}$ in $\frac{3}{4}$, ali $\frac{3}{4}$ in $\frac{4}{4}$, $\frac{3}{4}$ in $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{8}$ in $\frac{4}{4}$, $\frac{5}{8}$ in $\frac{4}{4}$ in $\frac{3}{4}$ naletiš na vsak korak. Če je to v naravi koroških narodnih pesmi, ne vem; poskušal sem to in ono pesem prikrojiti na en sam nekompliciran ritem, in šlo je dobro, zlasti melodično. Vendar pa, kakor sem rekel, verjamem g. Devu, ki se je izkazal že kot spretnega nabiralca narodnega glasbenega blaga. Harmonična nadeva pa nikakor ni narodna, kar g. Dev sam priznava, trdeč, da je pesmi sam postavil štiriglasno. Morebiti jih kdo drugi poda v narodni harmonizaciji, potem dosežejo tudi svojo narodopisno vrednost. Take pa, kakor so sedaj, delujejo izvečine name kot umetne pesmi in lahko je pozabiti na njih narodni izvor. Vsled tega se nahaja v tej zbirki po mojem mnenju neka neskladnost, namreč med pevskim in besednim delom. Besedilo je pisano v narodnem narečju, pesmi pa so prirejene nenarodno. Končno naj omenim nekatere — vseh je 30 —, ki so najzanimivejše.

Takoj prva je nekaj posebnega vsled originalne melodije, čedne harmonizacije in zanimivega besedila. Zadnja četrtinka v 6. taktu je seveda *a*. In že omenjena tretja! Težavno je verjeti, da je narodna. V 7. je čutiti nekoliko nemškega vpliva, dočim je 8. pravi biser. Prav čedni sta 16. in 18. Na „jodlarsko“ struno udari 20. Imenitni v vsakem oziru sta 23. in 24. Posebno pozornost pa zasluži 28: Marija in mlinar. Rad bi slišal, kako jo narod poje. Pesmi v čistem molu so pri Slovencih kaj redke, da, prave bele vrane. In št. 28. naj bi bila ena! Je pa najzanimivejša v celi zbirki.

Na vsak način zasluži knjižica največje pozornosti vseh prijateljev slovenske narodne glasbe. Sicer je precej draga, a mnogolična vsebina to popolnoma odtehta.

E. Adamič.

V. Parma: Balkanska koračnica. Založila „Narodna knjigarna“ v Ljubljani. 1912. 40. Cena 1 K 20.

Dogodki na Balkanu rode mnogotere sadove tudi na polju različnih umetnosti. Prozročili so, da je dobri naš Parma napisal ognjevito, navdušeno koračnico. Delce ni sicer bogve kak umotvor, a je vendar še dokaj originalno. Heroičnega ali balkanskega v koračnici nemara ne bomo našli mnogo, a s svojimi rezkimi in živahnimi motivi bo gotovo užgala in navdušila. Mnogokrat bo prav dobro došla.

E. A.

